

PICHU e în Toate felurile

Text: Ioana Bărbulescu
Ilustrații: Andra Manea

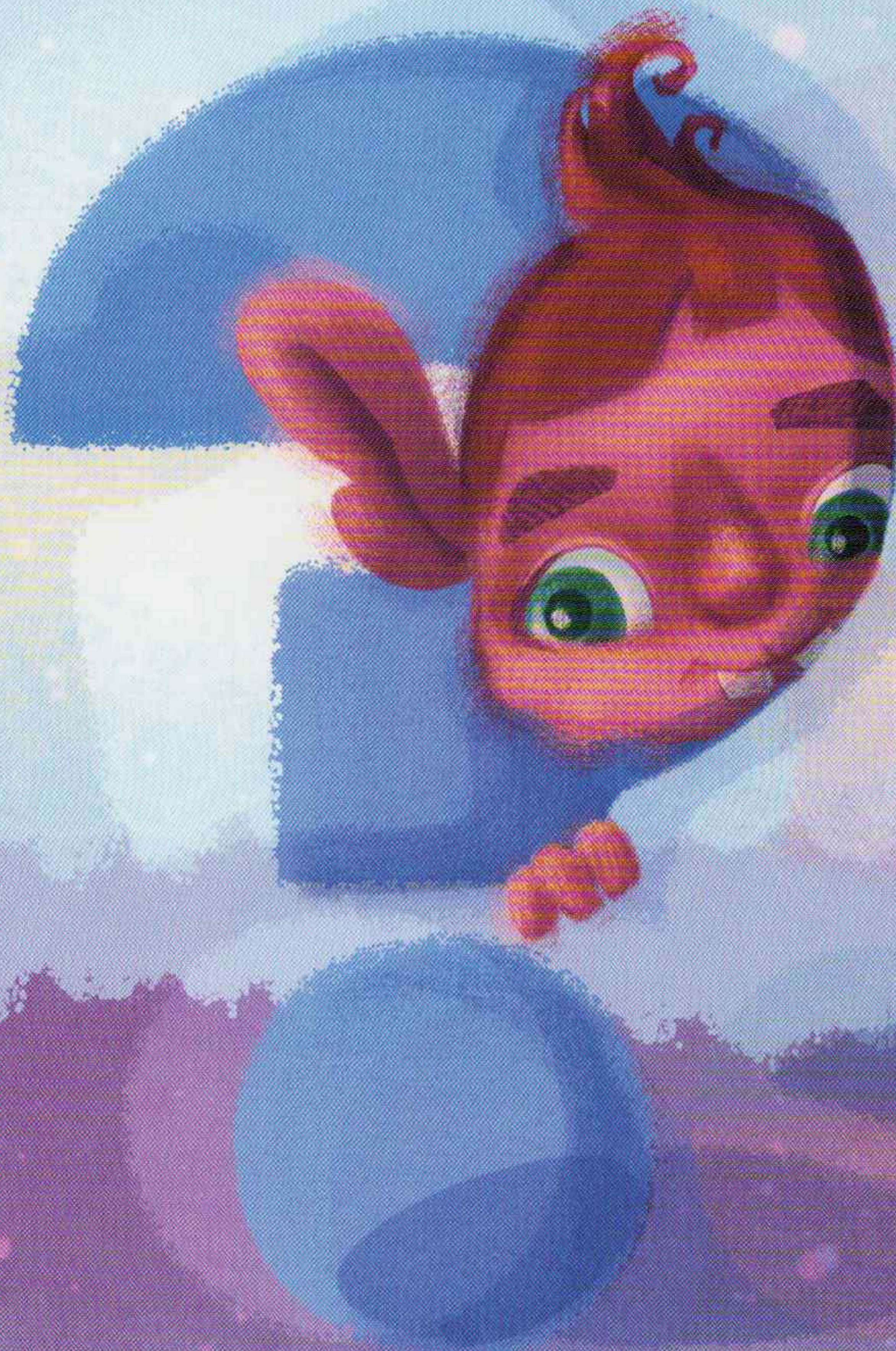
A fost odată ca niciodată o întrebare altfel decât celelalte întrebări.

— **Altfel cum?** o să mă întrebați și o să vă răspund de îndată ce vă pregătiți de culcare.

O întrebare la care îmi e din ce în ce mai greu să răspund, pe măsură ce cresc.

— **Asta nu are niciun sens!** o să spuneți.

Și eu credeam la fel. Dar să vă povestesc.

- Cine ești tu? mă întrebau și vântul, și mama, și rățuștele din parc.
 - Pi-chu, silabiseam la început, și bunicile râdeau cu poftă și leagănul mă imita.
 - Pichu! mă strigau ceilalți copii când îmi venea rândul la șotron.
 - Și câți ani ai? adăuga vreun trecător mai curios și eu arătam pe degete.
- Și bunicile iar se bucurau, că aveam și nume, și ani, și numere cu care să îmi număr.

— **Până aici, pare destul de simplu, o să spuneți. Nici nu te-au întrebat dacă știi vreo poezie!**

Vedeți și voi că de aici or să înceapă toate problemele.

— **Nu știi nicio poezie?** vă și aud că vă-nfoiați.

Sigur că știu.

— **Spune, atunci!**

*Mi-e teamă că nu v-ați revenit
de ați aflat,
de ați ghicit
că-n inima mea
nu sunt cineva
care să spună poezii.*

— **Vorbești prostii!** v-aș auzi.